

Μακεδόνες, θρηνήσατε τῆς ποτε ἐνδόξου πατρίδος σας τὸ ἀρχαῖον κλέος, τὸ κίνδυνεὸν νὰ καταποντισθῆ ἐν ταῖς προπαγανδικαῖς κολυμβήθραις!

Κλαίεις, ὦ συμπολίτα, ἀκούων τὰ δεινὰ τῆς πατρίδος! Θρηνεῖς σὺ, ἑλληνικὴ καρδία, αἰθανομένη τὸν μαρασμὸν τοῦ ἑλληνισμοῦ σου! Καὶ ὅμως οἴμοι! εἶνε ἀληθὴ! Εἶνε ἀληθὴ καὶ διὰ τοῦτο ἡ τάλαινα ἡμῶν πατρὶς περιβεβλημένη τὸν πένθιμον αὐτῆς μανθῦαν, οἰμώζουσα ἀτενίζει εἰς τὸ μέλλον τῆς τὸ μαῦρον! τὸ μαῦρον, διότι τὸ ἐμχυρίσαμεν οἱ ἀναίσθητοι!...

Θεσσαλονικεῖς, ὁμονοήσατε! Πρὸς θεοῦ παύσατε τὴν ἐπάρατον διχόνοιαν. Συμπνίξατε διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ τὰ οὐτιδανὰ πάθη σας! Ἀποσκορακίσατε τὰ φαῦλα, ὦ Μακεδόνες, καὶ ὁμογυμῶνος συνασπίσθητε εἰς τὸν κρίσιμον ἀγῶνα. Ἐξέλθετε νικηταί. Ἄλλως εἴμεθα χαμένοι. Διὰ τὴν ζωὴν; διὰ τὴν ἀναπνεόμεν τὸν ἀέρα, ἐν ᾧ πλανῶνται αἱ ἱεραὶ τῶν ἐνδόξων προγόνων σικαί; Ἄν εἴμεθα ἄξιοι αὐτῶν ἀπόγονοι, ἅς τὸ ἀποδείξωμεν, θυσιάζοντες τὸ πᾶν εἰς τὸν ἱερόν βωμὸν τῆς πασχούτης πατρίδος. Τὴν ὁμόνοιαν, ὦ Μακεδόνες, ἅς προτείνωμεν ἀπρωτὸν ἀσπίδα πρὸς τὰς φαρμακερὰς βελόνας, τὰς ὁποίας μᾶς ἐκτοξεύουσι παγεραὶ ἐχιθναί, ἐμφωλεύουσαι ὑπὸ τὰς πτυχὰς τῆς Μακεδονικῆς σημαίας!

Ἀμερόληπτος

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΙΔΕΑ

«Ἔργον οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη τόνειδος».

Πρῶτον στοιχεῖον πολιτισμοῦ εἶνε ἡ γεωργία καὶ αἱ βιοτικά τεχνά. Παρ' ἡμῖν αἱ τέχναι σπανίζουσι· ὑπάρχουσι πλείστα γῶρρα μὴ ἔχοντα ράπτην, ἐπαρχίαι δὲ ὅλαι στερούνται τραπεζοποιοῦ, κεραμείως, βιβλιοδέτου. Κατὰ τὴν

τέλους αὐτὸν τὸν κύκλωπα, ὅστις μαυρίζει ὅλην τὴν κοιλίδα. . . Ἄ! ναι! . . . ἀλλ' ὑποθέτω ὅτι τὸ πορτοφῶλι σας δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔχη μόνον αὐτὸ τὸ συμβολαῖον τῆς μεταξύ τοῦ κ. Δερβλαῦ καὶ ἐμοῦ εἰρήνης, διότι τὸ βλέπω πολὺ ἐξογκωμένον, εἶπεν ἡ κυρία Μπωλιέ δεικνύουσα τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ συμβολαιογράφου. Χωρὶς ἄλλο μὲ φέρετε νέα ἔγγραφα διὰ τὴν δίκην τῆς Ἀγγλίας;

— Μάλιστα, κυρία μαρκησία, μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ Μπασελίνος μὲ καταφανεστέρην ταραχὴν. Ἐὰν θέλετε θὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν υποθέσεων σας. . .

Καὶ μὲ ἱκετευτικὸν βλέμμα ὁ συμβολαιογράφος ἐδείκνυεν εἰς τὴν μαρκησίαν τὸν υἱὸν τῆς καὶ τὴν κόρην τῆς. Ἡ κυρία Μπωλιέ ἠνθόνησεν. Ἄδριςτος ἀνησυχία συνέσφιγξε τὴν καρδίαν τῆς. Τί σπουδαῖον λοιπὸν εἶχε νὰ τῇ εἴπῃ ὁ ἀνθρώπος τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς, ὥστε δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ ἀκούσῃ κανεὶς ἄλλος; Ἄλλ' ἡ μαρκησία ἦτο ἀποφασιστικὴ. Ὁ δισταγμὸς τῆς πολὺ ὀλίγον διήρκεσε. Καὶ στρέφουσα πρὸς τὸν υἱὸν τῆς.

— Οὐτάχθι, εἶπε, πήγαινε νὰ δῆς ἂν ἐδόθησαν αἱ διαταγαὶ γιὰ νὰ πάῃ κανεὶς ὑπέρτης εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου νὰ περιμένῃ τοὺς ἐξαδέλφους μας, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται εἰς τὰς πέντε.

Εἰς τὰς τὰς λέξεις ταύτας ἡ Κλαίρη ὕψωσε τὴν κεφαλὴν, ὁ δ' ἀδελφὸς τῆς ἀνεσκίρτησεν. Ἡ πρόθεσις τῆς Μαρκησίας ἦτο προφανής. Ἐῦρε προφασίν τινα διὰ ν' ἀπομακρύνῃ τὸν

Στερεὰν Ἑλλάδα ἤκουσα τοῦ δημοσίου κήρυκος τὰ ἐξῆς περίεργα διαλαλοῦντος ἐν τινι χωρίῳ: «Ὁ μπάριμπα Γιώργης ὁ ράφτης ἔφθασε καὶ θὰ μείνῃ 15 μέραις! ὅποιος ἔχει νὰ κόψῃ, νὰ ράψῃ, ἅς πάῃ νὰ τὸν ἀνταμώσῃ εἰς τοῦ παρεδρου τὸ σπῆτι!» Ἡ διάδοσις τῶν βιωτικῶν τεχνῶν θὰ ἦνε μέγα εὐεργέτημα διὰ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ ἔτι μεγαλειότερον σημεῖον προόδου κοινωνικῆς.

Ἡ μεγάλη βιομηχανία εὐδοκίμει ὅπου ὑπάρχει πυκνὸς πληθυσμὸς καὶ ἄφθονος πλοῦτος, ἐξ αὐτῆς δὲ κυρίως ὀλίγον ὀφείλεται ὁ λαὸς καὶ μόνον αἱ ἀπολυτοὶ ἀνάγκαι ἀνθρώπων ἀπόρων θεραπεύονται· ἡ δὲ τῶν χειρῶν ὅμως ἡ μικρῶν μηχανῶν ἐργασία ἀρμόζει κυρίως εἰς λαὸν φιλόπονον καὶ φιλελεύθερον.

Ἡ ἀργία, ἡ ἀπειρία καὶ αἱ ὀλέθρια τούτων συνέπειαι, μέθη, κλοπὴ, ἀπάτη, ἐπιορία, θεσιθροια εἶνε κατὰ μέγα μέρος ἀποτελέσματα τοῦ ὅτι οἱ πλείστοι ἀνθρώποι οὐδεμίαν τέχνην γνωρίζουσι νὰ ἐργασθῶσιν. Ὁ ποιμὴν ὅστις ἠθελε γνωρίζει νὰ πλέκῃ κάλτσαν, φέρ' εἶπειν, ὅτι τὰ δάση θὰ ἐπυρπόλει, οὔτε ζωοκλόπος θὰ ἐγίνετο· διότι ἐργαζόμενος καθ' ὃν καιρὸν τὸ ποιμνιὸν τοῦ βοσκει ἰσχύως, δὲν θὰ διελογίζετο πονηρά. Ἐν Τριπόλει τῆς Πελοποννήσου δὲν ὑπάρχει οἰκογένεια ἀπορος, οὐδεμία δὲ κόρη γίνεται ὑπέρτρια, διότι ὑπάρχουσι τέχνηαι τινες· εἰς τοὺς δήμους ὅμως Λαγείας, Μέσης, Δωριδος καὶ πλείστους ἄλλους ἐπικρατεῖ ἀπίστευτος ἀπορία καὶ κακοδαίμονια· διότι ἐνῶ ἡ γῆ εἶνε ξηρὰ καὶ ἄγονος, οἱ ἀνθρώποι οὐδεμίαν γινώσκουσι τέχνην, οὐδεμία δὲ γυνὴ ὑφαίνει καὶ ἡ χρῆσις τῆς βελόνης καὶ τῆς σκεπάρνης εἶνε ἄγνωστος. Διὰ τοῦτο δὲ σωρηδὸν οἱ κάτοικοι πολλῶν δήμων ἐκπατρίζονται.

Τὸ ἐργαστήριον ἐνός τεχνίτου ἀφ' ἑτέρου εἶνε κάλλιστον σχολεῖον κοινωνικόν, ὡς τούναντίον τὸ καπηλειὸν εἶνε πῆγῃ διαφθορᾶς καὶ καταστροφῆς· διότι καὶ τὸ χαρτοπαίγιον ἐν αὐτῷ ὡς δηλητηριώδες φυτὸν ἐν αὐτῷ φύεται. Αἱ εὐαγγελι-

υῖόν τῆς. Καὶ μεταξὺ τῶν τριῶν τούτων ὄντων, τὰ ὁποῖα ἐλάτρευον ἄλληλα, ὑπῆρχε μυστηριώδης τις προκαταλήψις, τὴν ὁποῖαν προσεπάθουν ν' ἀποκρύψωσιν ἀπ' ἀλλήλων ἀμοιβαίως. Ἡ Κλαίρη καὶ ὁ μαρκησίος χωρὶς νὰ εἴπωσι τίποτε, ἀπῆθυσαν πρὸς τὴν μητέρα των ἐν μειδίαμα, καὶ ἀπεμακρύνθησαν δι' ἀντιθέτων διευθύνσεων.

Ἡ δεσποινὶς Μπωλιέ κατέβη βραδέως πρὸς τὸ ἀνδρῶν. Ἡ ἰδέα ὅτι ὁ Μπασελίνος ἔφερεν εἰδήσεις περὶ τοῦ δουκὸς τοῦ Βλιγνῦ τῇ ἐπῆλθεν αἰφνιδίως. Καὶ τρέμουσα σχεδὸν ἐκ συγκινήσεως, αἰσθανομένη τὴν κεφαλὴν τῆς στριφογυρίζουσαν, ὡς σφαῖραν, μὴ δυναμένη νὰ προσκολληθῆ εἰς μίαν ἰδέαν, περιεπάτει ὑπὸ τὰ μεγάλα δένδρα, μὴ ἔχουσα κἂν συναίσθησιν παντὸς ὅτι τὴν περιεκύκλου.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ ἡ μαρκησία καὶ ὁ Μπασελίνος ἔμειναν μόνοι. Ὁ συμβολαιογράφος δὲν προσεπάθει πλέον νὰ δώσῃ εἰς τὸ πρόσωπόν του εὐμειδῆ ἔκφρασιν. Ἦτο σοβαρὸς καὶ σιωπηλός. Ἡ κυρία Μπωλιέ ἐσιώπησεν ἐπὶ τινὰς στιγμάς, ὡς ἂν ἤθελε νὰ ἀπολαύσῃ μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου δευτερολέπτου τῆς ἡσυχίας, τὴν ὁποῖαν εἶχεν ἀκόμη· ἔπειτα γινόμενη ἀποφασιστικὴ.

— Λοιπὸν, τί ἔχετε νὰ μοῦ πῆτε, ἀγαπητὴ μου Μπασελίνε;

Ὁ συμβολαιογράφος ἐκίνησε μελαγχολικῶς τὴν λευκὴν κεφαλὴν του.

(ἀκολουθεῖ)

και λεγόμεναι έταιρίαι κατ' έξοχόν τεχνίτας έχοντας έργο-
στάσια προσπαθούσι να προσηλυτίζωσι· διότι θεωρούσι τὸ
έργαστήριόν των ὡς νέον κέντρον προσηλυτισμοῦ.

Ἡ ἔδρασις λοιπὸν έταιρίας τινὸς σκοπὸν έχούσης να δια-
δώσῃ ὡς πλείστον και ὡς πλείστας βιωτικὰς τέχνας εἰς τὸν
έλληνικὸν λαὸν θά ἦνε, καθ' ἡμᾶς, ἐπιχειρήσις ἐθνωφελε-
στάτη, έργον φιλόανθρωπον ἅμα και πολιτικώτατον.

Φροντίζουσα δὲ ἡ έταιρία και περὶ ποιάς τινὸς ἠθικῆς
και ἐθνικῆς μορφώσεως τῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς τέ-
χνας παιδευομένων νέων θέλει ἀποστέλλει εἰς πᾶσαν γωνίαν
τῆς ἑλληνικῆς γῆς οὐ μόνον τεχνίτας ἀλλὰ και έργάτας
ἠθικῆς και ἐθνικῆς τοῦ λαοῦ μορφώσεως και ἀνατροφῆς ὄν-
τως προσηκούσης λαῶ ἐλευθέρῳ. Παράδειγμα ἔστω ἡμῖν
Ἑλβετικά και Βέλγιον. Αἰσχὸς τῇ ἀληθείᾳ προξενεῖ τῇ Ἑλ-
λάδι ἡ παντέλης ἑλλειψις ἀπλουστάτων τινῶν τεχνῶν και
έργασίων, αἵτινες εἰς χιλιάδας οἰκογενειῶν ἠδύναντο να πα-
ρέχωσιν οὐ μόνον ἄρτον ἐντίμως ἀλλὰ και περιουσίαν. Δὲν
εἶναι κρίμα και αὐτὰ τὰ παιδικὰ ἀθύρματα να μᾶς ἔρχων-
ται ἔξωθεν; Πρὸ πάντων δὲ ἐκεῖναι αἱ χειροτεχνίαι πρέπει
να καλλιεργηθῶσι παρ' ἡμῖν, δι' ἃς αἱ πρῶται ἀπαιτούμε-
ναι ὕλαι παρέχονται ὑπὸ τῆς χώρας. Ποῖον αἰσχὸς εἰς τὸν
έλληνικὸν λαὸν ν' ἀγοράζῃ ἐκ τῆς Τεργέστης και αὐτὰς τὰς
κοφίνας τῆς μογαδάς! Πόσον δὲ ἄδικον να πληρώνωμεν 4
δραχμὰς δι' ἓν μικρὸν κἀνίστρον δέκα λεπτῶν! Διὰ πάν-
τα ταῦτα λαμβάνομεν τὴν τόλμην να προτείνωμεν τὴν σύ-
στασιν Ἑταιρίας πρὸς διάδοσιν τῶν χειροτεχνιῶν εἰς τὸν
λαόν· και ὑποβάλλομεν τὴν πρότασιν ταύτην εἰς τὴν κρίσιν
και μελέτην τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς προόδου
τῆς πατρίδος.

Βλ. Σκορδέλης

ΣΤΑΦΙΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πύργο:, 12 Σεπτεμβρίου

Ἐκ τῶν πρὸς τὴν κυβέρνησιν τηλεγραφικῶν εἰδήσεων και
ἐξ ἄλλων ἐπίσης ἰδιωτικῶν πληροφοριῶν γινώσκете βεβαίως
τὰς ἐκ τῆς βροχῆς προξενηθείσας εἰς τὰ σταφιδοφόρα μέρη
ζημίαις και βλάβαις τοῦ σταφιδοκαρποῦ, αἵτινες μεγίστην
ἐπιρροὴν ἐξασκούσιν ἐπὶ τῆς ἐμπορείας τοῦ εἶδους τούτου.
Αἱ τελευταῖαι ἰδίως βροχαὶ ἔβλαψαν μᾶλλον τὴν ἐπαρχίαν
Ἡλείας, ἐν μέρει τὴν Ὀλυμπίαν και τὰς Πάτρας. Ἡ Ζημία
ὑπολογίζεται περὶ τὰ 12 ἑκατομμύρια, ὃ δὲ ἐν τοῖς ἀλω-
νίοις καρπῶ, βραχεῖς ἐπανελημμένως, κατεστράφη σπου-
δαίως, και ὄχι μόνον δὲν εἶνε δυνατόν να ἦ ἐμπορεύσιμος,
ἀλλ' ἀμφισβallestαι και ἂν θά συγκομισθῇ ἕνεκα τῆς προ-
κεχωρηκυίας ὥρας και τῆς ὑγρασίας τῆς γῆς.

Ἡ τοιαύτη βλάβη φέρει βεβαίως ἐλάττωσιν ἐπὶ τῆς πα-
ραγωγῆς, και ἐνῶ ἐπιστεύετο ὅτι θά ἔχωμεν ἑσοδείαν ἄφθο-
νον, ἡδὴ ζήτημα γεννᾶται ἂν θά ἐξαχθῇ ἐκ Κατακόλου
πλέον τῶν 55 ἑκατομμυρίων ἐμπορευσίμου καρποῦ, και 15
ἐκ τοῦ Κάμπου· διότι και ἐκ τῶν πρώτων βροχῶν ἐν τοῖς
δήμοις Ὀλένης, Ὀλυμπίων και Μυρτουνητιῶν ἄκετὸς καρ-
πὸς κατέστη ἄχρηστος πρὸς ἐμπορίαν. Οὕτω λοιπὸν αἱ καθ'
ἅλας τὰς σταφιδοφόρους ἐπαρχίας βροχαὶ ἠλάττωσαν τὴν
παραγωγὴν, και πλέον παρὰ βέβαιον θεωρεῖται ἡδὴ ὅτι ἡ
ἐφετεινὴ ἑσοδεία δὲν θά ἦνε μεγαλύτερα τῆς περσινῆς.

Ἀλλὰ καίτοι δὲν θά ἦνε μείζων, καίτοι, ὡς προέγραψον,
παρακαταθήκη ἐν Εὐρώπῃ τὸν Αὐγούστον ἀσήμαντος εὐ-

ρεθη, ἐν τούτοις ἡ κερδοσκοπία δὲν ἔχει θάρρος και ἑκα-
στος τῶν ἐμπορευομένων τὸ εἶδος μετὰ δειλιάς και περι-
σφέβως ἐργάζεται. Αἱ ἀνυπολόγιστοι τοῦ 1877 Ζημίαι,
ἔχνη τῶν ὀπίων μέχρι σήμερον διατηροῦνται, μᾶς τρομά-
ζουσι. Ἐν τούτοις ἐκ τῆς ζήτησεως τοῦ εἶδους ἐν Εὐρώπῃ
ἐξήρτηται ἡ καλὴ διάθεσις τοῦ καρποῦ, και ἐπομένως ἀσφα-
λῶς δὲν δυνάμεθα ν' ἀποφανθῶμεν περὶ τῆς τύχης αὐτοῦ.
Τὰ πριμαρόλια ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπωλ.θησαν σχετικῶς εἰς καλὴν
τιμὴν, ἀλλ' ἐκ νεωτέρων εἰδήσεων ἐπῆλθε χαλάρωσις τῶν
τιμῶν. Γνωστὸν ὅτι εἰς ὁμοίας περιστάσεις κατεργάζονται
τινες οἰκοὶ τοῦ Λονδίνου μηχανήματα πρὸς κερδοσκοπίαν
και ἀνωμαλίαν εἰς τὰς τιμὰς ἐπιφέρουσιν, ἀλλ' ἡ πείρα μᾶς
ἐδίδαξεν ὅτι τοιαῦτα ἐπινοήματα δὲν παρήγαγον ἐπιτυ-
χίαν τῶν σχεδίων των.

Δι' αὐτὸ δὲ και εἶπον ἀνωτέρω, ὅτι ἀσφαλῶς δὲν δυνά-
μεθα να κρίνωμεν περὶ τῆς πορείας τοῦ εἶδους, τοῦ ὀπίου
τὰς τιμὰς καγορίζει ἡ ἐξωτερικὴ ζήτησις, και οὐχὶ κερδο-
σκοπῶν ἐπινοήματα, ὡς τινες παραλόγως φρονούσιν. Ἐν
ὄσῳ ἡ Γαλλία, ἔχει ἀνάγκην τῆς σταφίδος, ἐν ὄσῳ ἡ Ἀμε-
ρικὴ προβαίνει ἀπὸ τινος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου
αὐτῆς, εἰσάγουσα εἰς κατανάλωσιν ἀνώτερα ἐπίσης ποσά,
δὲν δύναται τις ν' ἀπελπίζεται περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ἐ-
φετεινῆς ἐσοδείας, ἥτις και μὲν δὲν θά ἦναι, ὡς ἐκ προσι-
μίων εἰκάζομεν ἱκανοποιητικὴ, δὲν θά εἶναι ὅμως και κατα-
στρεπτικὴ, ὡς τινες ἀπαισιόδοξοι φρονούσιν. Ἡ κτηματικὴ
τάξις θά ζημιωθῇ, και πολὺ θά στενοχωρηθῇ, δὲν θά φανῇ
εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐπαρκῆς, ἀλλὰ και δὲν θά περιέλ-
θῃ εἰς κρίσιμον θέσιν, ὡς ὑπετίθετο ἐν ἀρχῇ ἐκ τοῦ φόβου
τῆς ἐξακολουθήσεως τῶν βροχῶν. Πᾶσαν δὲ στενοχωρίαν
τῶν σταφιδοκτητῶνων αἱ Τράπεζαι ἐνταῦθα ἐλπίζομεν, ὅτι
θά ἄρῳσιν, ἔχουσαι ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ μέλλον τῆς σταφίδος εἶναι
εὐρὺ και οὐδὲν ἔχρουσι να χάσωσι. Γινώσκομεν δὲ, ὅτι οἱ ἀ-
ξιότιμοι διευθυνταὶ αὐτῶν ἐποίησαντο ὅπου δεῖ τὰς δεού-
σας παραστάσεις, και ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι ἡ ἀπαιτηθεῖ-
σα ὀλοσχερῆς πληρωμὴ τῶν χρεῶν τῶν κτηματιῶν θ' ἀνα-
βληθῇ ἐν τῷ παρόντι, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς φιλεργου κτηματι-
κῆς τάξεως, ἥτις ἐκ τῆς θεομηνίας, ἐκ τῶν ὑπερόγκων ἡμε-
ρομισθίων, τῶν πολλῶν δαπανῶν, θά στενοχωρηθῇ. Ἐλπί-
ζομεν ὅτι αἱ παραστάσεις τῶν ἐνταῦθα διευθυντῶν τῆς Ἑ-
θνικῆς και Πιστωτικῆς Τραπεζῆς, θά εὐρῳσιν ἠχώ παρὰ
ταῖς Γενικαῖς διευθύνσεσιν, ὅπως μὴ φανῶσιν ἀπαιτητικαὶ
ἐν τῇ σημερινῇ κρίσει τῶν κτηματιῶν στιγμῇ.

Ἐκ τοῦ λιμένος μας ἐφορτώθη τὰ ἑξῆς ποσόν :

Διὰ τοῦ αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου διὰ Τεργέστην εἰς τὰς	χιλ.	35,860
30 Αὐγούστου.		
2/14 Ἰουλίου διὰ Λονδ. διὰ τοῦ ἀτμ. Ceto	»	994,184
5/17 » » Adria	»	1198,948
8/20 » » Loch Tay	»	1934,641
10/22 » διὰ Λίβερπουλ » Palmyra	»	308,321

Αἱ τιμαὶ περιστρέφονται διὰ τὸ καλὸν πρᾶγμα 35—36
τάλληρα, γενικὴ ὅμως τιμὴ δὲν ἀπεκόπη· διότι οἱ κτημα-
τῆται δὲν παρουσιάζουσι δείγματα, μὴ ἔχοντες ἔτι τὸν καρ-
πὸν των ἐν ταῖς ἀποθήκαις συγκεντρωμένον.

Και ταῦτα μὲν περὶ σταφίδος. Ἦδη ἔρχομαι μετ' εὐχα-
ριστήσεως ν' ἀναγγείλω ὑμῖν τὰς δραστηρίους και ἀποτελε-
σματικὰς ἐνεργείας τοῦ ὑπολοχαγοῦ Ἀθανασίου Ρεῖζη ἀνα-
φορικῶς τῆς συλλήψεως, και καταδιώξεως τῶν φυγοποιῶν,
φυγοδικῶν και φυγοστράτων. Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος, κατα-
νοῶν τὸ καθῆκόν του, εἰς διάστημα εἴκοσι ἡμερῶν συνέλαβε
πλέον τῶν ἑκατὸν ἐνταλματιῶν, πολλοὺς ἠνάγκασε να προ-